

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 11Co/77/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3125209440
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Vrtochová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3125209440.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Vrtochovej a sudkýň JUDr. Aleny Radičovej a JUDr. Evy Vékonyovej, v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, štátny občan Slovenskej republiky, bytom Prievidza, C. D. XX/X, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Ladislav Pavlovič s. r. o., IČO: 47 238 526, so sídlom Bratislava – mestská časť Ružinov, Ivanská cesta 32B, proti žalovanej: E. F., nar. XX.XX.XXXX, štátna občianka Slovenskej republiky, bytom G., H. I. J. XXX/XXXX, právne zastúpená: Advokátska kancelária JUDr. Danica Birošová, s.r.o., IČO: 36 837 857, so sídlom Trenčín, Piaristická 46/276, o návrhu navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, č. k. 28C/66/2025-22 zo dňa 12. septembra 2025, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovaná má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie návrh navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáha, aby súd neodkladným opatrením uložil osobe povinnej z neodkladného opatrenia povinnosť vypratať byt č. XX, nachádzajúci sa v okrese Trenčín, v obci Trenčín, v katastrálnom území D., na 5. poschodí obytného domu so súpisným číslom XXXX, vchod č. XX, zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom Trenčín, odovzdať žalobcovi sadu kľúčov od bytu zdržať sa akéhokoľvek konania, ktorým by rušila pokojný výkon vlastníckeho práva žalobcu. Svoj návrh odôvodnil tým, že je výlučným vlastníkom nehnuteľností vedených na liste vlastníctva č. XXXX pre k. ú. D., obec D., K. D., a to: bytu č. 25, nachádzajúceho sa vo vchode L. XX C. 5.J. obytného domu so súpisným číslom XXXX, postaveného na pozemku registra KN C parcelné číslo XXXX/XX M. XXXX/XX, a spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach obytného domu príslúchajúceho bytu o veľkosti XX/XXXX. Byt je zaťažovaný vecným bremenom in rem v prospech N. O., I. D., ktoré spočíva v práve bezplatného a nerušeného doživotného bývania a užívania bytu. Byt je v súčasnosti užívaný dcérou N. O., t. j. osobou povinnou z neodkladného opatrenia, ktorá nemá žiadne vecné právo (vecné bremeno) ani obligačné (nájomnú zmluvu) k bytu a užíva ho bez právneho dôvodu, resp. titulu. Osoba povinná z neodkladného opatrenia má zrejme za to, že byt môže užívať z titulu vecného bremena jej matky (N. O.). Uvedené však nie je možné, keďže vecné bremeno je zriadené len v prospech osoby N. O., t. j. pôsobí in personam. Nárok, ktorému sa má poskytnúť ochrana, je nedotknuteľnosť vlastníckeho práva žalobcu (absolútne právo), ktoré pôsobí erga omnes. Bez právneho titulu nemožno do vlastníckeho práva zasahovať. Osoba povinná z neodkladného opatrenia nedisponuje žiadnym právnym titulom (nájomnou zmluvou, vecným bremenom), ktorým by mohla obmedzovať vlastnícke právo navrhovateľa. Z dôvodu, že osoba povinná z neodkladného opatrenia obýva byt vo vlastníctve navrhovateľa, je navrhovateľ nútený bývať na ubytovni. Uvedené navrhovateľ preukazuje čestným prehlásením M. P., ktorý mu poskytuje ubytovanie v jeho ubytovni na O. H., L. X, XXX XX C.

Q., okres Senec, LV XXXX. Potreba neodkladnej úpravy vzťahov spočíva v tom, že navrhovateľ nemá kde bývať. Je nútený žiť na ubytovni, pričom je vlastníkom bytu, ktorý neoprávnene užíva osoba povinná z neodkladného opatrenia. Navrhovateľ je ako vlastník bytu nútený žiť v horších podmienkach, ako osoba povinná z neodkladného opatrenia. Navrhovateľ nevlastní žiadnu inú nehnuteľnosť, v ktorej by si vedel zabezpečiť trvalé obydlie. S ohľadom na to, že navrhovateľ nemá kde bývať, je nevyhnutné bezodkladne upraviť pomery. Ubytovňu nemožno obsahovo zaradiť pod pojem „domov“. Kvalita bývania na ubytovni sa nedá porovnať s komfortom bytu. Ubytovne slúžia iba na prechodné bývanie. Z dôvodu konania osoby povinnej z neodkladného opatrenia je však navrhovateľ nútený žiť na ubytovni dlhodobo. Osoba povinná z neodkladného opatrenia užíva byt vo vlastníctve navrhovateľa aj ku dňu koncipovania tohto návrhu, a teda navrhovateľ nemá kde žiť, ergo nárok stále trvá. Ako dôkaz, že osoba povinná z neodkladného opatrenia užíva byt, priložil žalobca videonahrávku. V byte býva osoba povinná z neodkladného opatrenia so svojou dcérou a druhom. Ďalej priložil fotografie, na ktorých vidno hračky a oblečenie pre deti. Sledovaný účel – vypratanie bytu osobou povinnou z neodkladného opatrenia a umožnenie jeho pokojného užívania navrhovateľom – nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením, ktorým možno zriadiť len záložné právo. Záložné právo by momentom jeho vydania ipso facto zaniklo z dôvodu splynutia práv a povinností. V tomto prípade je na mieste rozhodnúť neodkladným opatrením vo veci samej, a to najmä z dôvodu potreby neodkladnej úpravy pomerov, jednoduchého skutkového stavu, keď osoba povinná z neodkladného opatrenia preukázateľne nedisponuje titulom na užívanie bytu.

2. V rozsahu potrebnom pre rozhodnutie o návrhu navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia sa súd oboznámil s listinnými dôkaznými prostriedkami predloženými navrhovateľom. Z čiastočného výpisu listu vlastníctva č. XXXX pre k. ú. D., obec Trenčín, okres Trenčín, bolo zistené, že navrhovateľ je výlučným vlastníkom v podiele 1/1 bytu č. XX, nachádzajúceho sa vo vchode č. XX na X.p. obytného domu so súpisným číslom XXXX, postaveného na pozemku registra KN C parcelné číslo XXXX/XX M. XXXX/XX, a spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach obytného domu prislúchajúceho bytu o veľkosti XX/XXXX. Byt je zaťažený vecným bremenom in rem v prospech N. O., I. D., ktoré spočíva v práve bezplatného a nerušeného doživotného bývania a užívania bytu. Na fotografiách sú zobrazené pomôcky, hračky a oblečenie pre deti. Z čestného prehlásenia M. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R., S. XXXX/X zo dňa 24.07.2025 vyplýva, že je vlastníkom nehnuteľnosti na O. H. L. X S. C. Q., vedenej na LV č. XXXX pre okres Senec a zároveň prehlasuje, že navrhovateľovi poskytuje ubytovanie vo vyššie uvedenej nehnuteľnosti, ktorej jej vlastníkom. Z videonahrávky bolo zistené, že sa na nej nachádza žena (navrhovateľom označená ako osoba povinná z neodkladného opatrenia), ktorej navrhovateľ oznamuje, že je vlastníkom bytu a prišiel si z neho urobiť pár fotografií. Na čo mu ona oznámila, že o uvedených skutočnostiach vie.

3. Súd prvej inštancie na základe predložených listinných dôkazov konštatoval, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je v celom rozsahu nedôvodný. Návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha uloženia povinnosti vypratania a odovzdania prenajatého bytu osobou povinnou, pričom navrhované neodkladné opatrenie má byť (ako to vyplýva z vymedzenia petitu návrhu) neodkladným opatrením bez časového obmedzenia. I keď Civilný sporový poriadok v § 330 ods. 2 výslovne uvádza, že ak to povaha veci pripúšťa, súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej, súd mal za to, že okolnosti a povaha prejednávanej veci, nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré by bolo obsahovo totožné s výrokom rozhodnutia vo veci samej v prejednávanej veci, neumožňujú.

4. Súd individuálne vyhodnocoval prípustnosť nariadenia navrhovaného neodkladného opatrenia a dospel k záveru, že neodkladné opatrenie nariadené v navrhovanom znení by svojimi dôsledkami predstavovalo závažný zásah do bytovej situácie osoby povinnej, nastal by nezvratiteľný stav. Súd musí prihliadať i na ústavné právo každého účastníka, aby sa jeho vec prejedнала v konaní, v ktorom bude môcť predniesť všetky argumenty a predložiť všetky dôkazy na svoju obranu a až následne sa podrobiť rozhodnutím mu uloženej povinnosti, a pokiaľ by súd mal osobe povinnej nariadiť povinnosť byť vypratať (navyše bez časového obmedzenia tak, ako to navrhuje navrhovateľ), v konečnom dôsledku by to bolo v rozpore s uvedenou zásadou, nakoľko výrok nariadeného neodkladného opatrenia o povinnosti byť vypratať, ktorému by sa osoba povinná bola povinná podriaďovať, by bol výsledkom zjednodušeného a zrýchleného procesného režimu, ktorý sa uplatňuje pri nariadení neodkladného opatrenia (§ 329 ods. 1 vety prvá CSP) a nastolil by trvalý stav, ktorý by nevzišiel z riadne vykonaného dokazovania. V prípade vyhovenia návrhu, by bola osoba povinná, tak vylúčená z bytu, ktorý podľa vyjadrenia navrhovateľa má obývať, už okamihom doručenia neodkladného opatrenia, ktoré nie je výsledkom dokazovania

medzi stranami sporných skutočností, ale iba výsledkom osvedčenia základných relevantných okolností potrebných pre nariadenie neodkladného opatrenia. Výsledok konania vo veci samej nemožno nariadením neodkladného opatrenia v žiadnom prípade predbiehať a ani prejudikovať a navrhovateľ by už samotným nariadením neodkladného opatrenia docielil stav, ktorý má byť predmetom rozhodnutia vo veci samej. Neodkladné opatrenie v navrhovanom znení nie je možné vydať ani s časovým obmedzením s uložením povinnosti navrhovateľovi podať žalobu vo veci samej z dôvodu charakteru navrhovaného petitu.

5. Súd mal za to, že nie je nutné a z vyššie uvedených dôvodov ani možné upraviť pomery strán neodkladným opatrením s navrhovaným obsahom. Navrhovateľovi prislúcha právo domáhať sa ochrany svojho vlastníckeho práva meritórnou žalobou. Navrhovateľ potrebu nariadenia neodkladného opatrenia odôvodňuje tým, že nemá kde bývať a je nútený žiť na ubytovni, pričom je vlastníkom bytu, ktorý neoprávnené užíva osoba povinná z neodkladného opatrenia. Z dôkazov predložených navrhovateľom nevyplýva, že by navrhovateľ osobu povinnú z neodkladného opatrenia akýmkoľvek spôsobom vyzýval, aby vypratala predmetnú nehnuteľnosť a taktiež z nich nevyplýva, že by v predmetnej nehnuteľnosti táto osoba i skutočne bývala. Fotografie s detskými hračkami neosvedčujú skutočnosť, že osoba povinná z neodkladného opatrenia nehnuteľnosť vo vlastníctve navrhovateľa naozaj obýva, taktiež videonahrávka predložená navrhovateľom neosvedčuje tieto skutočnosti. Z lustrácie o osobe povinnej bolo zistené, že má trvalý pobyt na adrese G., H. I. J. XXX a nie na adrese uvedenej navrhovateľom, t. j. na adrese, kde sa predmetná nehnuteľnosť nachádza, a že momentálne je na materskej dovolenke s vnúčaťom osoby N. O., I. D., ktorá je oprávnenou osobou v rámci zriadeného vecného bremena in rem, ktoré spočíva v práve bezplatného a nerušeného doživotného bývania a užívania predmetného bytu. Preto pre posúdenie, či nárok navrhovateľa na vypratanie osoby povinnej z bytu je dôvodný, je potrebné vykonať dokazovanie v širšom rozsahu, ako to umožňuje konanie o nariadení neodkladného opatrenia, nakoľko tieto skutočnosti je možné posúdiť až po riadnom dokazovaní. Neodkladným opatrením sa však poskytuje okamžitá úprava pomerov strán bez vykonania dokazovania len na základe tvrdených skutočností. Napriek tomu, že sa momentálne javí, že osoba povinná užíva nehnuteľnosť bez právneho dôvodu, má súd za to, že navrhovateľ dôvodnosť svojich obáv dostatočne nepreukázal (neosvedčil). V tomto naznačenom smere sa jedná len o domnienky navrhovateľa, ktoré síce viedli navrhovateľa k podaniu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, avšak nie sú v dostatočnej miere podporené predloženými dôkazmi, pričom nie je možné prijať záver o hrozbe bezprostrednej ujmy na subjektívnych právach navrhovateľa bez poskytnutia súdnej ochrany osobe povinnej. Možné porušenie ústavných práv navrhovateľa neoprávneným užívaním majetku patriaceho do jeho vlastníckeho práva je riešiteľné meritórnou žalobou, pričom súd má za to, že neodkladné opatrenie má byť prostriedkom riešiacim len škodu nenahraditeľnú a len veľmi ťažko odstrániteľnú alebo neodstrániteľnú, ktorej vznik, resp. obava z jej rozšírenia, si okamžite vyžaduje bezodkladný zásah súdu. Nebolo osvedčené, že by sa o takýto prípad v prejednávanej veci jednalo. Na základe uvedených skutočností súd dospel k záveru, že navrhovateľ v súvislosti s nariadením neodkladného opatrenia neosvedčil potrebu upraviť pomery medzi stranami sporu, a preto súd návrh navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol v celom rozsahu.

6. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca a navrhoval, aby odvolací súd zmenil uznesenie okresného súdu a jeho návrhu vyhovel alebo zrušil rozhodnutie a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie. Namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd poskytol ochranu povinnej z NO a nie navrhovateľovi, ktorý sa domáha ochrany svojich subjektívnych práv (vlastnícke právo navrhovateľa). Toto konanie je určené na poskytnutie ochrany právam navrhovateľa. Súd individuálne vyhodnocoval prípustnosť nariadenia navrhovaného neodkladného opatrenia a dospel k záveru, že neodkladné opatrenie nariadené v znení by svojimi dôsledkami znamenalo závažný zásah do bytovej situácie osoby povinnej, nastal by nezvratiteľný stav. Súd musí prihliadať i na ústavné právo každého účastníka, aby sa jeho vec prejedнала v konaní, v ktorom bude môcť predniesť všetky argumenty a predložiť všetky dôkazy na svoju obranu (...). Z tejto časti odôvodnenia vyplýva, že ak by došlo k nariadeniu NO, zároveň by došlo k porušeniu ústavných práv povinnej na spravodlivý proces. Uvedená téza súdu je neudržateľná. CSP vo svojich ustanoveniach o neodkladných opatreniach pripúšťa prejednanie veci v zásade bez účasti povinného z NO. Táto téza by bola udržateľná len v prípade, ak by mal súd za to, že všetky ustanovenia CSP o neodkladných opatreniach sú protiústavné, lebo v nich dochádza k porušeniu ústavných práv na spravodlivé konanie, ktorého súčasťou je právo predkladať dôkazy a byť účastníkom procesu de facto. Uvedené však nie

je pravda a ust. o neodkladných opatreniach sú v súlade s Ústavou na základe korektívu, resp. testu proporcionality, ktorý pripúšťa výnimku zo základných ústavných práv, ak je nevyhnutné poskytnúť inému základnému právu ochranu (tým je v tomto prípade vlastnícke právo). Z uvedeného vyplýva, že súd môže (ide o konanie *lege artis*) nariadiť neodkladné opatrenia aj v takýchto prípadoch. V kontexte tejto kapitoly poukázal aj na kapitolu 8, kde uvádza rozhodnutie NS SR, ktoré aprobejuje rozhodnúť vo veci samej, konkrétne pri vypratání bytu, aj neodkladným opatrením. Dal do pozornosti ust. § 329 ods. 1 CSP, ktoré hovorí, že súd môže rozhodnúť o NO aj bez výsluchu a vyjadrenia strán. Ak mal súd v tomto prípade, že potrebuje vyjadrenie povinnej, mal ju vyzvať, aby sa vyjadrila. Pasivita súdu nemôže ísť na úkor ochrany práv navrhovateľa. Súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. A contrario súd môže aj v prípade NO uskutočniť výsluch a dať možnosť vyjadriť sa, ide len o možnosť rozhodnúť aj bez týchto úkonov. Má za to, že ak povinná vo vyjadrení k odvolaniu nepreukáže na základe akého právneho titulu užíva byt (resp. tým preukáže, že nemá užívacie právo k bytu), odvolací súd bude musieť nariadiť NO. Súd vyčíta navrhovateľovi (bod 17. uznesenia), že nevyzval povinnú na vypratanie. Uvedené je podľa jeho názoru absurdné. Subjektívne právo, ktoré pôsobí *erga omnes* (t. j. aj vlastnícke právo navrhovateľa), nevzniká až na základe výzvy adresovanej osobe, ktorá ruší toto právo. Vlastnícke právo k nehnuteľnosti je chránené od dňa právoplatnosti rozhodnutia o vklade vlastníckeho práva (*modus*) a nevyžaduje dodatočný úkon k tomu, aby iných zavazovalo. Tretie osoby sú od tohto momentu povinné ho rešpektovať. Z uvedeného vyplýva, že táto skutočnosť (nevyzvanie) nemôže viesť k zamietnutiu návrhu na nariadenie NO. Ďalej má súd za to, že navrhovateľ nepreukázal, že povinná skutočne žije v nehnuteľnosti, ktorej je vlastníkom. Navrhovateľ predložil: fotografie, z ktorých vyplýva, že v byte je maloletá osoba, videonahrávku, z ktorej ipso facto vyplýva, že povinná obýva byt navrhovateľa (otvorila a odomkla dvere do bytu z vnútra bytu, pričom bola oblečená v domácom oblečení a z videonahrávky jednoznačne vyplýva, že v byte býva, a že navrhovateľa ako vlastníka bytu pozná). Súd uviedol, že lustráciou zistil, že povinná je na materskej so svojou dcérou. Z fotografií jednoznačne vyplýva, že v byte žije maloletá osoba. Z videonahrávky vyplýva, že v byte žije povinná. Dvere otvorila v domácom oblečení. Skutočnosť, že má nahlásený trvalý pobyt inde, nie je rozhodujúca; podstatný je faktický pobyt. Práve naopak, to, že má povinná nahlásený trvalý pobyt inde, odôvodňuje predpoklad, že má zabezpečené v mieste trvalého pobytu bývanie pre seba a maloleté dieťa. Aby bol záver súdu udržateľný, mal uviesť, prečo podľa jeho názoru povinná obýva byt navrhovateľa v čase zachytenom na videonahrávke. Ide o náhodu, návštevu alebo o čo? Z tohto pohľadu je uznesenie nepreskúmateľné. Je nevyhnutné zohľadniť, že navrhovateľ chce užívať svoj byt. Je nelogické, aby sa domáhal vypratania voči osobe, ktorá tam reálne nežije, keď dokázaný skutkový stav preukazuje, že povinná byt bez právneho dôvodu nezákonne okupuje. Má za to, že videonahrávka je sama o sebe dostatočným dôkazom na preukázanie toho, že povinná obýva byt. V zásade súd uvedené potvrdzuje, keď uvádza: Napriek tomu, že sa momentálne javí, že osoba povinná užíva nehnuteľnosť bez právneho dôvodu, má súd za to, že navrhovateľ dôvodnosť svojich obáv dostatočne nepreukázal (neosvedčil). Z uvedeného vyplýva, že uznesenie si odporuje a je nelogické - na jednej strane súd tvrdí, že povinná neužíva byt, a na druhej strane tvrdí, že je to pravdepodobné (je to nesporné). Má za to, že z dôkazov vyplýva, že povinná bezpochyby obýva nehnuteľnosť vo vlastníctve navrhovateľa. Súd ďalej hovorí o tom, že navrhovateľ „dôvodnosť svojich obáv dostatočne nepreukázal“. Lenže navrhovateľ svoje obavy ani nepreukazoval. Nie je jasné, aké má súd na mysli obavy; môže sa len domnievať, že má na mysli obavy, že exekúcia bude zmarená. Ide o ďalší nesprávny argument súdu, lebo navrhovateľ preukazoval potrebu neodkladnej úpravy pomerov, keďže nemá kde žiť. Navrhovateľ preukázal, že svoj vlastný byt neužíva, pričom ho užíva povinná. Týmto stavom vznikajú navrhovateľovi ďalšie náklady, ktoré by mu za normálnych okolností nevznikli (ubytovňa). Je nepochybné, že štandard na ubytovní nie je taký, ako vo vlastnom byte, ktorý nezákonne obýva povinná, čím sa o. i. bezdôvodne obohacuje. Navrhovateľ je nútený žiť kočovným spôsobom života. Ako vyššie uviedol, súd sa primárne zaoberal ochranou práv povinnej. Lenže toto konanie je o ochrane práv navrhovateľa. Ak by aj išlo o štandardné konanie, povinnej nemožno poskytnúť ochranu. Neexistuje protinorma voči právu vlastníť majetok, ktorá by oprávňovala povinnú užívať byt. Jediným takýmto právom je vecné bremeno alebo obligačný vzťah – nájomná zmluva. Vecné bremeno v prospech povinnej nie je v katastri nehnuteľností zapísané. Nájomná zmluva neexistuje. Podľa § 340 CSP zodpovedá navrhovateľ za škodu vzniknutú neodkladným opatrením. Ak by existovala protinorma, ktorá by anulovala alebo pôsobila reštriktívne na vlastnícke právo navrhovateľa, určite by návrh na NO nepodal, keďže by mu tým vznikli zbytočné náklady. Z uvedeného vyplýva, že aj v štandardnom konaní by bola povinná neúspešná. Nedisponuje žiadnym užívacím titulom, navrhovateľ nemá kde žiť. Práve na takéto skutkové stavy je určené neodkladné

opatrenie, aby poskytlo ochranu. Ochrana má byť poskytnutá navrhovateľovi, ktorý nemá kde žiť, nie povinnej, ktorá má dokonca nahlásený trvalý pobyt na inom mieste. Súd argumentoval aj tým, že na daný skutkový stav nemožno aplikovať ust. CSP o neodkladných opatreniach, lebo takýto skutkový stav je potrebné riešiť v štandardnom konaní. Navrhovateľ v návrhu uviedol rozhodovaciu prax NS SR, ktorý nariadenie NO na vypratanie bytu aprobuje (Rozhodnutie NS SR zo dňa 25.02.2021, sp. zn.: 2Cdo/135/2020). Súd sa s týmto rozhodnutím absolútne nevysporiadal a neuviedol, prečo ho nemožno aplikovať. V zásade súd rozhodol v priamom rozpore s rozhodnutím NS SR, a to bezdôvodne.

7. Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že žalovaná v predmetnom spore nie je nositeľkou pasívnej vecnej legitímácie, nakoľko voči žalobcovi nemá žiaden právny vzťah ani povinnosť. Medzi žalobcom a žalovanou neexistuje žiadny právny vzťah a žalovaná nebýva v nehnuteľnosti, ako tvrdí žalobca. Z dôkazov predložených navrhovateľom nevyplýva, že by v predmetnej nehnuteľnosti žalovaná bývala. Fotografie s detskými hračkami neosvedčujú skutočnosť, že žalovaná nehnuteľnosť vo vlastníctve navrhovateľa naozaj obýva, taktiež videonahrávka predložená navrhovateľom neosvedčuje tieto skutočnosti. Vo videonahrávke žalovaná žiadnym spôsobom nebráni žalobcovi vo vstupe do nehnuteľnosti. Na fotografiách, ktoré zhotovil žalobca, sa nachádzajú bežné predmety pre rodiny, ktorých súčasťou sú malé deti - detská jedálenská stolička, hračky a oblečenie zavesené na šnure v kúpeľni. Vymenované predmety nemožno považovať za dôkaz toho, že žalovaná v nehnuteľnosti býva. Oprávnená z vecného bremena je matka žalovanej, teda stará mama syna žalovanej. V rodinách s malými deťmi je bežné, že sa v nehnuteľnostiach starých rodičov nachádzajú hračky, detské oblečenie a predmety potrebné pre malé dieťa, ktoré slúžia na zabavenie dieťaťa počas návštevy a zabezpečenia jeho bezpečnosti (ako napr. v našom prípade detská jedálenská stolička). Tvrdenia žalobcu, že žalovaná býva v nehnuteľnosti, pretože počas jeho návštevy mala na sebe domáce oblečenie, považuje za irelevantné. Počas návštevy nie je určený žiadny oficiálny dress code, preto si každý môže zvoliť oblečenie podľa vlastného vkusu a preferencií, pri bežných návštevách s blízkou rodinou býva oblečenie spravidla menej formálne. Žalovaná je momentálne na materskej dovolenke a svoju matku, teda oprávnenú z vecného bremena, navštevuje momentálne častejšie z dôvodu strachu o život a zdravie matky, práve kvôli konaniam navrhovateľa, ktorý sa pokúša matku navrhovateľky, napriek platne zriadenému vecnému bremenu, vyštváť z bytu. Žalovaná sa môže len domnievať, že žalobca tak koná v úmysle, aby predmetný byt predal. V predaji bytu mu však bráni skutočnosť, že na byte je zriadené vecné bremeno zriadené ešte právnym predchodcom žalobcu a že v byte býva matka žalovanej. Žalobca tak prikračuje aj tak nezmyselným návrhom, že podáva predmetný návrh voči návšteve. Trvalé bydlisko má žalovaná evidované na inej adrese, ako sa nachádza dotknutá nehnuteľnosť. Žalovaná nemá podľa hmotného práva povinnosť voči žalobcovi, ako vlastníčkovi nehnuteľnosti, nakoľko v nehnuteľnosti nebýva a chodí tam len na návštevy k matke. Žalovaná spolu s matkou už bola riadne poučená jej právnym zástupcom o tom, že v prípade akéhokoľvek ohrozenia života alebo zdravia, aby kontaktovali orgány činné v trestnom konaní. Žalobcovi sa v návrhu na neodkladné opatrenie a ani v odvolaní voči uzneseniu o zamietnutí návrhu na neodkladné opatrenie, nepodarilo preukázať bezodkladnú potrebu upraviť pomery. Žalobcovi nie je odopieraný vstup do nehnuteľnosti, čo je zaznamenané aj vo videu, ktoré predložil žalobca. Vo videu žalobca žalovanej oznámil, že je majiteľ bytu, na čo mu ona odpovedala, že vie a môže ísť dnu. Neodkladné opatrenie bude spravidla opodstatnené, ak navrhovateľovi hrozí vznik alebo rozširovanie škody či inej ujmy, dochádza k porušovaniu alebo ohrozovaniu jeho práv a oprávnených záujmov, prípadne hrozí zhoršenie jeho právnej pozície do takej miery, že sa mu viac neoplatí uchádzať o konečnú súdnu ochranu. V súvislosti s vyhodnotením potreby bezodkladne upraviť pomery musí súd nevyhnutne skúmať aj splnenie ďalších predpokladov na nariadenie neodkladného opatrenia a otázku ich osvedčenia zo strany navrhovateľa, vrátane hodnoverného osvedčenia dôvodnosti a trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Konaním žalovanej, ktorá navštevuje svoju matku oprávnenú z vecného bremena, nedochádza k odopieraniu výkonu vlastníckeho práva žalobcu, keďže mu nie je zamedzený prístup k nehnuteľnosti a ani nedochádza k znehodnocovaniu jeho majetku. Žalobca preto neosvedčil žiadny zásah do svojho vlastníckeho práva, ktorý by odôvodňoval bezodkladnú potrebu úpravy pomerov. Okrem toho, že žalovaná nie je v predmetnej veci pasívne vecne legitimovaná, žalobcovi sa nepodarilo preukázať bezodkladnú potrebu úpravy pomerov. Na základe vyššie uvedených tvrdení navrhovala, aby odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil a priznal jej náhradu trov konania.

8. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP.

9. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

10. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

11. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

12. Podľa § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

13. Neodkladné opatrenie môže súd podľa okolností nariadiť pred začatím konania, počas konania alebo po jeho skončení. Zákon predpokladá iba dva dôvody pre uplatnenie tejto formy procesného zabezpečenia, a to jednak potrebu bezodkladne upraviť pomery, a jednak obavu, že exekúcia bude ohrozená. Súd spravidla rozhodne bez výsluchu a vyjadrenia strán, a bez nariadenia pojednávania. Riadne dokazovanie v zmysle § 185 a nasl. Civilného sporového poriadku súd nevykonáva a pri rozhodovaní vychádza z obsahu návrhu a zo skutočností, ktoré boli v súvislosti s podaným návrhom osvedčené.

14. Nariadenie neodkladného opatrenia je prípustné a opodstatnené vtedy, ak sa tvrdí a osvedčí, že existuje právny vzťah medzi stranami, tento vyžaduje bezodkladnú úpravu a osvedčí sa dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Pre nariadenie neodkladného opatrenia nie je potrebná taká miera dôkaznej istoty, ako pre vydanie rozhodnutia vo veci samej. Je však potrebné, aby boli aspoň v základnej miere osvedčené skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, ako aj dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Potrebné je vychádzať z nalievavosti a nutnej potreby dočasnej bezodkladnej úpravy, ktorá je osvedčená vtedy, ak sa preukáže existencia takých konkrétnych úkonov strany sporu, voči ktorej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje, v dôsledku ktorých sa strana, ktorá podáva návrh na neodkladné opatrenie, môže dôvodne obávať nenapraviteľnej alebo len ťažko napraviteľnej ujmy na jej strane. Dôkazné bremeno, resp. bremeno osvedčenia spočíva výlučne na navrhovateľovi neodkladného opatrenia. Preukázanie alebo aspoň osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia posudzuje súd len podľa obsahu návrhu a k nemu pripojených listín. Neodkladným opatrením by nemalo dochádzať k zásahu do práv nad nevyhnutnú mieru.

15. Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol správne, keď zamietol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, z dôvodu, že v posudzovanom prípade nebolo preukázané splnenie všetkých zákonných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia. Súd prvej inštancie oboznámením sa skutkovými tvrdeniami obsiahnutými v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uvedenými žalobcom, ako aj s listinnými dôkazmi priloženými k návrhu, správne dospel k záveru, že návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je dôvodný. Z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a jeho príloh bolo osvedčené, že žalobca je výlučným vlastníkom v podiele 1/1 bytu č. XX, nachádzajúceho sa vo vchode č. XX na X. p. obytného domu so súpisným číslom XXXX, postaveného na pozemku registra KN C parcelné číslo XXXX/XX M. XXXX/XX, a spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach obytného domu prislúchajúceho bytu o veľkosti XX/XXXX, pričom byt je zaťažovaný vecným bremenom in rem v prospech N. O., I. D., ktoré spočíva v práve bezplatného a nerušeného doživotného bývania a užívania bytu. Žalobca potrebu nariadenia neodkladného opatrenia odôvodňuje tým, že nemá kde bývať a je nútený žiť na ubytovni, pričom je vlastníkom bytu, ktorý neoprávnene užíva žalovaná. Z dôkazov predložených žalobcom však ani podľa odvolacieho súdu nevyplýva, že by v predmetnej nehnuteľnosti žalovaná i skutočne bývala. Fotografie s detskými hračkami ani podľa odvolacieho súdu neosvedčujú skutočnosť, že žalovaná nehnuteľnosť vo vlastníctve žalobcu naozaj obýva, taktiež videonahrávka predložená žalobcom neosvedčuje tieto skutočnosti. Vo videonahrávke žalovaná žiadnym spôsobom nebráni žalobcovi vo vstupe do nehnuteľnosti. Na fotografiách, ktoré zhotovil žalobca, sa aj podľa

odvolacieho súdu tak, ako správne uviedla i žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu, nachádzajú bežné predmety pre rodiny, ktorých súčasťou sú malé deti - detská jedálenská stolička, hračky a oblečenie zavesené na šnúre v kúpeľni, pričom uvedené predmety nemožno považovať za dôkaz toho, že žalovaná v nehnuteľnosti býva. Ako vyplynulo z obsahu spisu, oprávnená z vecného bremena je matka žalovanej a stará mama syna žalovanej, pričom v rodinách s malými deťmi je bežné, že sa v nehnuteľnostiach starých rodičov nachádzajú hračky, detské oblečenie a predmety potrebné pre malé dieťa, ktoré slúžia na zabavenie dieťaťa počas návštevy a zabezpečenia jeho bezpečnosti. Rovnako tvrdenia žalobcu, že žalovaná býva v nehnuteľnosti, pretože počas jeho návštevy mala na sebe domáce oblečenie, považuje odvolací súd za neopodstatnené. Žalovaná je momentálne na materskej dovolenke, a teda je skôr dôvodné, že žalovaná svoju matku, teda oprávnenú z vecného bremena, častejšie navštevuje. Žalobca teda ani podľa odvolacieho súdu neosvedčil bezodkladnú potrebu upraviť pomery. Žalobcovi nie je odopieraný vstup do nehnuteľnosti, čo je zaznamenané aj vo videu, ktoré predložil samotný žalobca. Vo videu žalobca žalovanej oznámil, že je majiteľ bytu, na čo mu ona odpovedala, že vie a môže ísť dnu. Konaním žalovanej, ktorá navštevuje svoju matku oprávnenú z vecného bremena, teda nedochádza k odopieraniu výkonu vlastníckeho práva žalobcu, keďže mu nie je zamedzený prístup k nehnuteľnosti a ani nedochádza k znehodnocovaniu jeho majetku. Žalobca toho času teda neosvedčil neodkladnosť navrhovaného neodkladného opatrenia a nepreukázal naliehavosť úpravy pomerov medzi stranami neodkladným opatrením. Vzhľadom k tomu, že v čase rozhodovania súdu neboli splnené všetky zákonné podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia, súd prvej inštancie správne návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Odvolací súd záverom pritom zdôrazňuje, že v konaní o nariadení neodkladného opatrenia je úlohou súdu len skúmať, či sú splnené vyššie uvedené predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, čo v danom prípade nemal odvolací súd za preukázané. Teda v predmetnej veci, vzhľadom na skutkový a právny stav, mal odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie za to, že nie sú naplnené všetky predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia.

16. Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnej žalovanej odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %, s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP):

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)
- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)
- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolateľ má možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).